

[BOEK IN BEELD]

DZOGCHEN

Vincent Delbrouck

Wilderness/eigen beheer,
80 blz., €50.

GROETEN UIT KATHMANDU

Met de spirituele beeldentrip *Dzogchen* zet Vincent Delbrouck een punt achter zijn Himalaya-trilogie.

Dzogchen is, na *As Dust Alights* en *Some Windy Trees*, het sluitstuk van de Himalaya-trilogie van de Belgische fotograaf Vincent Delbrouck, die tussen 2009 en 2015 meermaals naar de streek rond Kathmandu trok, samen met vrouw en kind. Voor Delbrouck, die zowel in leven als in werk inspiratie vindt in de leer van Boeddha, is de Himalaya een mystieke plek waar niet enkel kleuren, maar ook gevoelens en gewaarwordingen versterkt worden. Energiepeilen lijken er enkel in uitersten te bestaan – net als in het hoofd van Delbrouck zelf. Een sprekend voorbeeld hiervan is de spread met links een allesverterend, gloedvol vuur en rechts de aardende, kalme blik in de ogen van zijn vrouw.

Zowel bij het fotograferen als bij de vormgeving van het boek liet Delbrouck zich leiden door zijn intuïtie en door het ritme van de natuur, waarin dit werk diep geworteld zit. Bladzijde na bladzijde vindt hij schoonheid in het achteloze en poëzie in het alledaagse. De sensuele kleuren van de film die hij gebruikt en het levendige Nepalese licht intensiveren die beleving nog. Met behulp van tape, verf, paperclips en zijn ondertussen kenmerkende rode markeerstift schiept Delbrouck een mysterieuze en gelaagde wereld, ergens tussen droom – let op de vele enigmatische slapers – en werkelijkheid in, waar magie zelfs schuilt in de sterren op de jurk van een jonge vrouw.

Het levert een wondermooi boek op waarvan een aangrijpende geestkracht uitgaat, niet alleen in de beelden, maar ook in de koortsige zinnen die Delbrouck als in een verhoogde staat van bewustzijn op het roze papier joeg. *'My right brain was active night and day in every direction, and whether I was lying down, sitting, or standing, I still couldn't clearly imagine the serenity that would gradually spread a layer of wax over the delirious love that obsessed me'*. *Dzogchen* leest als een spirituele trip, een stream of consciousness. Nu eens vitaal en kolkend, dan weer breed meanderend, maar stevast voortgestuwd door een zachte, warme wind. STEFAN VAN THUYNE